

عنوان مقاله:

نقش معماران در توانمندسازی سکونتگاه های غیررسمی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، فرهنگ و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

شادی عزیزی - استادیار و عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

میلاد حیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد ناپیوسته معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

امروزه از رویکردهای مداخله در ساماندهی سکونتگاه های غیررسمی توانمندسازی این جوامع در مشارکت با ایشان و بهره مندی از منابع نهفته آنها می باشد در این مقاله که برگرفته از پروژه کارشناسی ارشد نگارنده با عنوان طراحی مشارکتی خانه برای سکونت گاه های غیررسمی و ارتقای کیفیت خانه می باشد تجاری ساکن در محله شمس آباد تهران واقع در شهرداری منطقه 18 که دارای بافتی مسکونی و نیمه صنعتی است معرفی میشود در طی پروسه ای مشارکتی که شرح آن به تفصیل می آید جریان زندگی و کاروی که به هم تنیده شده اند شناسایی میشود به گونه ای که نحوه کاربرد فضا و چند عملکردی بودن آن و همچنین ترکیب فضای کار و زندگی شبیه به الگوهای روستایی است سپس این پرسش مطرح میشود که آیا بدون آگاهی از جریان زندگی ساکنان این سکونتگاه ها میتوان طرحی عملی برای ساماندهیشان ارائه داد؟ این وظیفه به عهده معماری باشد که در دیالوگ و نشست و برخاست با ساکنین پی به داستان زندگی شان ببرد و با بهره مندی از امکانات موجود موجب رشد و ارتقای کیفیت زندگی شان شود

کلمات کلیدی:

سکونتگاه های غیررسمی ، توانمندسازی ، نقش معمار ، مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/256140>

